

ΤΤΙΡ: η επέλαση του νεοφιλελευθερισμού και του πολυεθνικού κεφαλαίου

Η ΤΤΙΡ (Διατλαντική Εταιρική Σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων) είναι μια εμπορική - οικονομική συμφωνία, για την οποία οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της ΕΕ διαπραγματεύονται κάτω από απόλυτη μυστικότητα από το 2013.

Η διαδικασία της ΤΤΙΡ ξεκίνησε ως απαίτηση των μεγαλύτερων αμερικάνικων και ευρωπαϊκών πολυεθνικών εταιριών («Επιχειρηματική Στρογγυλή Τράπεζα των ΗΠΑ» και «Στρογγυλή Τράπεζα Ευρωπαίων Βιομηχάνων») οι οποίες θέλουν την κατάργηση των νομικών περιορισμών που εμποδίζουν την κερδοφορία τους.

Οι διαπραγματεύσεις γίνονται σε συνθήκες απόλυτης μυστικότητας για να κρατηθούν οι κοινωνίες στο σκοτάδι και να μην αντιδράσουν. Οι κυβερνήσεις δεν ενημερώνουν την κοινωνία και κανείς δεν γνωρίζει ακριβώς ποιοι διαπραγματεύονται και τι συζητάνε! Όλα γίνονται πίσω από κλειστές πόρτες όπου τα «λόμπι» των μεγάλων πολυεθνικών εταιριών κάθε κλάδου έχουν τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο. Ότι έχουμε μάθει προέρχεται από τις διαρροές του Wikileaks, της Greenpeace κλπ.

Για ακόμη μια φορά φαίνεται ότι ακόμη και η σημερινή ψεύτικη και λειψή αστική δημοκρατία γίνεται κουρελόχαρτο όταν πρόκειται για την προώθηση των συμφερόντων των πιο ισχυρών πολυεθνικών εταιριών του πλανήτη.

Ζητούν ανεξέλεγκτη εξουσία – με το νόμο!

Οι πολυεθνικές λοιπόν θέλουν να καταργηθούν «περιορισμοί» που αφορούν σχεδόν τα πάντα: την προστασία του περιβάλλοντος, την ασφάλεια των τροφίμων, την γεωργία, το κοινωνικό κράτος, τα εργασιακά δικαιώματα, τις δημόσιες συμβάσεις κοκ. Επιπλέον, θέλουν να φτιάξουν διεθνή δικαστήρια όπου θα μπορούν να προσφύγουν οι εταιρίες όταν θεωρούν ότι οι αποφάσεις των κυβερνήσεων ή των κοινοβουλίων θίγουν τα κέρδη τους! Δηλαδή, το πολυεθνικό κεφάλαιο απαιτεί να αποκτήσει ανεξέλεγκτη εξουσία πάνω στον άνθρωπο και το περιβάλλον. «Σιγά το νέο» θα μπορούσε να πει κάποιος....

Πράγματι! Εδώ και δεκαετίες οι πολιτικές των καπιταλιστικών κυβερνήσεων στις ΗΠΑ, την ΕΕ και αλλού υπηρετούν το μεγάλο πολυεθνικό κεφάλαιο και αντιστρατεύονται τα συμφέροντα των εργαζόμενων και λαϊκών στρωμάτων. **Το νέο στοιχείο που φέρνει η ΤΤΙΡ είναι ότι ο νεοφιλελευθερισμός - η πλήρης ασυδοσία του καπιταλισμού – θα γίνει ο αδιαμφησβήτητος διεθνής «νόμος» που θα παρακάμπτει ακόμη και τη σημερινή ψεύτικη και λειψή αστική δημοκρατία.**

Ας δούμε επιγραμματικά τους κύριους άξονες της ΤΤΙΡ, με βάση πάντα την πληροφόρηση από ανεπίσημες διαρροές.

Ασφάλεια τροφίμων

Η αγορά τροφίμων είναι ένα από τα σημαντικότερα κεφάλαια της ΤΤΙΡ. Γενικά, στην ΕΕ ισχύουν και σήμερα πιο αυστηροί κανόνες σε ότι αφορά την ασφάλεια τροφίμων (μεταλλαγμένα, αυξητικές ορμόνες στο βοδινό κρέας, φυτοφάρμακα, τοξικές – καρκινογόνες χημικές ουσίες κλπ) σε σχέση με τις ΗΠΑ.

Ένα παράδειγμα είναι η «αρχή της προφύλαξης» δηλαδή η υποχρέωση κάθε εταιρίας να αποδεικνύει ότι τα προϊόντα της είναι ασφαλή. Η «αρχή προφύλαξης» ισχύει στην ΕΕ αλλά όχι στις ΗΠΑ και οι πολυεθνικές ζητάνε να καταργηθεί και στην Ευρώπη. Μια άλλη επιδίωξη των πολυεθνικών είναι το να χαλαρώσουν οι έλεγχοι των τροφίμων που εισάγονται από τις ΗΠΑ στην ΕΕ και γενικά να διευκολυνθεί η χρήση μεταλλαγμένων ουσιών στα τρόφιμα.

Τα μεταλλαγμένα τρόφιμα και οι μεταλλαγμένοι σπόροι έχουν μείνει σε μεγάλο βαθμό εκτός Ευρώπης ενώ στις ΗΠΑ το 70% των συσκευασμένων τροφίμων εμπεριέχει μεταλλαγμένες ουσίες και μάλιστα χωρίς αυτό να αναγράφεται στις συσκευασίες τους.

Οι αμερικανικές εταιρίες του τροφίμων και αγροτικών προϊόντων θέλουν να καταργηθούν όλα αυτά τα εμπόδια έτσι ώστε να αυξήσουν τις εξαγωγές προς την Ευρώπη αλλά και οι Ευρωπαϊκές εταιρίες θέλουν να τελειώνουν με ένα νομοθετικό πλαίσιο που περιορίζει τα κέρδη τους. Αυτό βέβαια θα έχει πολύ σοβαρές συνέπειες στο περιβάλλον, τις αγροτικές καλλιέργειες και τη δημόσια υγεία.

Περιβάλλον

Στο γενικότερο θέμα του περιβάλλοντος οι πολυεθνικές θέλουν να γίνουν πιο «χαλαροί» οι νόμοι – κανόνες που

το προστατεύουν και αφορούν πολλά και διαφορετικά θέματα όπως: η χρήση χημικών ουσιών στη βιομηχανία και ο έλεγχος των επιπτώσεών τους, η χρήση βιοκασιμών, τα θερμοθετημένα στάνταρ της ποιότητας των υδρογονανθράκων κα.

Για παράδειγμα στην ΕΕ απαγορεύει σήμερα τη χρήση συνολικά 1.200 χημικών ουσιών στα καλλυντικά. Στις ΗΠΑ απαγορεύονται μόλις 12!

Βέβαια, ακόμη και με τη σημερινή νομοθεσία το περιβάλλον και ο άνθρωπος απειλούνται από την ελεύθερη αγορά. Η υπερθέρμανση του πλανήτη λόγω της καύσης υδρογονανθράκων, η μόλυνση των υδάτων, του αέρα και της γης είναι αποτέλεσμα της ακόρεστης δίψας των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων για κέρδη. Εύκολα μπορούμε να φανταστούμε τι θα γίνει αν καταργηθούν ακόμη και οι ισχυροί «περιορισμοί» που ισχύουν σήμερα!

Κοινωνικό κράτος, δημόσιος τομέας, κανόνες προμηθειών και αγοράς

Ο τρίτος κύριος πυλώνας των διαπραγματεύσεων για την ΤΤΙΡ αφορά τις δημόσιες υπηρεσίες και το κοινωνικό κράτος.

Οι αμερικανικές και ευρωπαϊκές πολυεθνικές απαιτούν την ιδιωτικοποίηση όλων των δημόσιων υπηρεσιών εκτός από αυτές που αφορούν τη «φύλαξη των συνόρων, το σύστημα δικαιοσύνης και η ασφάλεια...»!

Η Υγεία, η Παιδεία, το ασφαλιστικό σύστημα, η ενέργεια, η ύδρευση, όλα θα πρέπει να γίνουν ιδιωτικά... όλα εκτός από το στρατό, τα δικαστήρια και την αστυνομία, δηλαδή τους μηχανισμούς καταστολής μέσω των οποίων το κεφάλαιο καταστέλλει τους εργατικούς αγώνες και τα μαζικά κινήματα!

Επιπλέον οι πολυεθνικές ζητάνε την **κατάργηση των περιορισμών που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις**. Έτσι ένας Δήμος που θέλει να κάνει μια προμήθεια δεν θα μπορεί να επιλέξει προϊόντα της τοπικής οικονομίας αλλά θα είναι υποχρεωμένος να κάνει «διεθνή διαγωνισμό». Το άνοιγμα στον διεθνή ανταγωνισμό είναι βέβαιο ότι θα πλήξει τους μικρομεσαίους και θα ενισχύσει τους κολοσσούς.

Έλεγχος της γνώσης και της πληροφορίας - Προσωπικά δεδομένα

Οι πολυεθνικές, για παράδειγμα της φαρμακοβιομηχανίας, κερδοσκοπούν ελέγχοντας την επιστημονική γνώση μέσα από τις πατέντες. Εξαναγκάζουν έτσι χώρες ολόκληρες να πληρώνουν τεράστια ποσά για να χρησιμοποιήσουν την επιστημονική γνώση στην παραγωγή, κάτι που έχει φυσικά τραγικές συνέπειες για εκατομμύρια ανθρώπους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Μάρτιν Σκρέλι, το στέλεχος της Αμερικανικής φαρμακευτικής Turing Pharmaceuticals, που αύξησε μέσα σε ένα βράδυ την τιμή ενός φαρμάκου για το AIDS (Daraprim) από τα 13,5

\$ στα 750 \$, κερδίζοντας έτσι αμύθητα κέρδη και οδηγώντας στο θάνατο χιλιάδες ανθρώπους.

Σε ότι αφορά **τα προσωπικά δεδομένα και το διεθνές φακέλωμα, κάτι που συζητείται στην ΤΤΙΡ, ενδιαφέρει πρώτα από όλα τις μυστικές υπηρεσίες**, όπως έδειξαν και οι αποκαλύψεις του Τζον Σνόουντεν για τα εκατομμύρια ανθρώπων που παρακολουθεί η CIA. Ενδιαφέρει όμως και τις πολυεθνικές, ειδικά κλάδων όπως η υγεία, η ασφάλιση κλπ γιατί αξιοποιώντας τα προσωπικά δεδομένα οι πολυεθνικές μπορούν να αυξήσουν τα κέρδη τους, για παράδειγμα, αποκλείοντας τις «ακριβές» ομάδες του πληθυσμού από τη ιδιωτική υγεία ή τις ιδιωτικές ασφάλισεις, αυξάνοντας τα ασφαλιστρα κοκ.

Ιδιωτικά δικαστήρια - ISDS

Το σύστημα ISDS αφορά τη δημιουργία ιδιωτικών δικαστηρίων, στα οποία οι πολυεθνικές θα μπορούν προσφύγουν εναντίον ολόκληρων κρατών (!) για να διεκδικήσουν τεράστιες αποζημιώσεις για διαφυγόντα κέρδη λόγω κυβερνητικών αποφάσεων! **Δηλαδή οι ιδιωτικές εταιρίες θέλουν εξυψωθούν πάνω από τις ίδιες τις κοινωνίες και τα κράτη.**

Κοινωνικές αντιδράσεις

Το τελευταίο διάστημα αυξάνονται οι κοινωνικές αντιδράσεις ενάντια στην ΤΤΙΡ τόσο σε χώρες της Ευρώπης όσο και στις ΗΠΑ. Στη Γερμανία, τον Οκτώβριο του 2015, διαδήλωσαν ενάντια στην ΤΤΙΡ 250.000 ανθρώπου σε μια κινητοποίηση που καλέστηκε και από τα εργατικά συνδικάτα. Παράλληλα έχουν μαζευτεί εκατομμύρια υπογραφές διαμαρτυρίας μέσα από το Διαδίκτυο. Είναι σημαντικό αυτοί οι αγώνες να δυναμώσουν για να αποτραπεί η υπογραφή αυτής της τερατώδους συμφωνίας.

Όμως, ακόμη και αν η ΤΤΙΡ υπογραφεί, δεν σημαίνει ότι πλέον δεν θα μπορεί να γίνει τίποτα. Όπως οι νόμοι, ή τα μνημόνια, έτσι και η ΤΤΙΡ θα είναι μια ακόμη σύμβαση που θα έχει ισχύ όσο οι κοινωνίες την αποδέχονται ως τέτοια. Οι διάφοροι «νόμοι» της σημερινής καπιταλιστικής κοινωνίας χάνουν κάθε αξία όταν το εργατικό κίνημα κινηθεί εναντίον τους, τους αμφισβητήσει και τους καταργήσει στην πράξη.

Ο αγώνας ενάντια στην ΤΤΙΡ πρέπει να δυναμώσει και να συνδεθεί με τον αγώνα ενάντια στη δικτατορία των πανίσχυρων ιδιωτικών εταιριών, δηλαδή ενάντια στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Ο καπιταλισμός απαιτεί την ασυδοσία του κεφαλαίου, οδηγεί την κοινωνία στη βαρβαρότητα και καταργεί ακόμη και την επίπλαστη αστική δημοκρατία.

Πρόκειται για έναν «εφιάλη δίχως τέλος». Η μόνη ρεαλιστική απάντηση σε αυτή τη βαρβαρότητα είναι ο αγώνας για τη σοσιαλιστική κοινωνία. Μια κοινωνία πραγματικής δημοκρατίας, όπου η παραγωγή και η οικονομία, θα σέβονται το περιβάλλον, θα υπηρετούν τις κοινωνικές ανάγκες και θα βρίσκονται κάτω από τον δημοκρατικό έλεγχο των εργαζόμενων και της κοινωνίας!